

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 12Co/138/2013  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812208638  
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2014  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tóth  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8812208638.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tótha a členov senátu JUDr. Petra Šama a JUDr. Jozefa Škraba, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Údernícka 5, Bratislava, proti žalovaným: 1/ X. F., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX X. U. XXX, 2/ X. D., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX XX X. U. XXX, o zaplatenie 382,93 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou zo dňa 17.9.2013 pod č.k. 4C/214/2012 - 45, jednohlasne takto

### rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa.

N e p r i z n á v a žalovaným náhradu trov odvolacieho konania.

### o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Vranov nad Topľou rozsudkom pod č.k. 4C/214/2012 - 45 žalobu zamietol. Žalovaným trovy konania nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobou z 20.8.2012 žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 382,93 eur, úroku z omeškania vo výške 9,5 % ročne zo sumy 382,93 eur od 22.10.2006 do zaplatenia titulom uzavretej Zmluvy o úvere č. 989616 medzi právnym predchodcom žalobcu TatraCredit, a.s., Kežmarok (Triangel) a žalovaným v 1. rade ako dlžníkom, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru na kúpu kuchynskej linky. Zmluva bola uzavretá 22.8.2005. Zo strany žalovaného zmluvná povinnosť na splatenie úveru nebola plnená v celom rozsahu a dlžné splátky predstavujú 382,93 eur (11.536,- Sk). Dohodou o uzavretí splátkového kalendára o uznaní záväzku žalovaná v 2. rade pristúpila k záväzku podľa § 533 a nasl. Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb..

Žalovaní v 1. a 2. rade vzniesli námietku premlčania.

Žalobca nadobudol pohľadávku postúpením od spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., Kežmarok, zo dňa 2.11.2007, ktorá bola právnym nástupcom po pôvodnom veriteľovi TatraCredit, a.s., Kežmarok. Z vykonaného dokazovania súd mal preukázať, že pôvodný veriteľ TatraCredit, a.s., Kežmarok, uzavrel so žalovaným v 1. rade Zmluvu o úvere zo dňa 17.8.2005, kde poskytnuté finančné prostriedky mali byť použité na nákup kuchynskej linky, pričom žalovaný zaplatil časť kúpnej ceny 540,- Sk a zvyšok úveru 19.980,- Sk mal byť vrátený v 36 mesačných splátkach po 540,- Sk. Dňa 22.9.2009 došlo k uzavretiu Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku medzi žalobcom a žalovaným v 1. rade, kde k záväzku žalovaného v 1. rade z úverovej zmluvy pristúpila žalovaná v 2. rade s tým, že dlžná istina predstavuje 382,93 eur a príslušenstvo a náklady na inkasné konanie je ďalších 56,43 eur.

Okresný súd posúdil úverový vzťah ako úverovú zmluvu uzavretú podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka č. 513/1991 Zb., kde na strane dlžníka vystupuje spotrebiteľ. Zmluvný vzťah sa potom riadi špeciálnym zákonom, a to zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Veriteľom je

právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania (§ 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z.z.), pričom spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Pri spotrebiteľských úveroch je potrebné poskytovať ochranu spotrebiteľovi v zmysle zákona č. 634/1992 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Spotrebiteľský vzťah sa posudzuje aj podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb.. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). Podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľskej zmluve sú neplatné.

Súd mal preukázané, že žalobca nadobudol pohľadávku v dôsledku postúpenia pohľadávky od pôvodného veriteľa s tým, že žalovaní v konaní vzniesli námietku premlčania. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Súd posudzoval dôvodnosť tejto námietky vznesenej žalovanými. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávok z 2.11.2007 vyplýva, že ku dňu 21.10.2006 bola splatná celá pohľadávka žalobcu, pretože v tento deň došlo k vypovedaniu úverovej zmluvy. Dňom 22.10.2006 začala plynúť trojročná premlčacia doba, ktorá skončila 22.10.2009. Žalobca dňa 22.9.2009 dal podpisovať Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku žalovanému v 1. rade. Žalovaná v 2. rade pristúpila k záväzku žalovaného v 1. rade (§ 533 Občianskeho zákonníka, že kto bez súhlasu dlžníka dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok, stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne. Ustanovenie § 531 ods. 4 tu platí obdobne). Súd takúto dohodu o uzavretí splátkového kalendára považoval za dohodu uzavretú v rozpore s dobrými mravmi. Samotná dohoda bola podpísaná na formulári, kde uznanie dlhu je spojené s dohodou o uzavretí splátkového kalendára. Sú pochybnosti, či žalovaní mali vedomosť pri uznaní dlhu najmä o tom, že došlo k predĺženiu premlčacej doby podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ak právo dlžník písomne uzná čo do dôvodu a výšky, premlčuje sa za 10 rokov odo dňa, keď k uznaniu došlo. Podpisovaním formulárovej dohody žalovaní ako spotrebiteľia si zhoršili svoje zmluvné postavenie dohodnuté v pôvodnej zmluve o úvere, čo je v rozpore s § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalovaní ako spotrebiteľia sa vopred vzdali svojich práv, ktoré im Občiansky zákonník priznáva, resp. inak si zhoršili zmluvné postavenie. Je nelogické, aby spotrebiteľ, ktorý má vedomosť o stave veci, mal záujem o uznanie záväzku a o predĺženie premlčacej doby. Ide o znevýhodnenie spotrebiteľa výlučne v prospech dodávateľa služby. Takúto prax uzavretia dohôd o uznaní záväzku považuje súd za nekalú obchodnú prax podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, pretože narušuje alebo môže narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov (§ 7 ods. 2 zákona o ochrane spotrebiteľa). Uznanie dlhu súd považuje za právne neúčinné, pretože žalovaní nemali vedomosť o uznaní dlhu, ktorý je zakomponovaný do dohody o uzavretí splátkového kalendára, pričom možno mať pochybnosti o tom, že ide o skutočný prejav vôle žalovaných uznať dlh. Uznanie záväzku je cieľ sledovaný žalobcom, nie žalovanými ako spotrebiteľmi, ktorí obsah formulára možno ani nemohli nijako ovplyvniť. Formulárový dokument zdanlivo pôsobí ako ústupok žalovanej strany vo forme povolenia splátok dlhu, no jeho skrytým cieľom je dosiahnutie uznania záväzku, a tým predĺženie premlčacej lehoty na uplatnenie žalobného nároku. Dopredu pripravený text v podobe formulára je vytlačený drobným písmom, čo spôsobuje, že bežný priemerne informovaný spotrebiteľ si tento text dôkladne neprečíta. V prípade, že by uvedený text prečítal a nemá právnické vzdelanie, ťažko možno predpokladať, že by si mohol byť vedomý právnych dôsledkov uznania dlhu. Žalobca podal návrh po troch rokoch s uplatnením úroku z omeškania za celé obdobie. Konanie žalobcu je prinajmenšom špekulatívne s cieľom zabezpečenia exekučného titulu a následného vedenia exekúcie voči žalovaným na pohľadávku, ktorá síce je tvorená dlžnou istinou ku dňu postúpenia, no príslušenstvo pohľadávky spočíva jednak v úrokoch z omeškania za niekoľko rokov omeškania, ako aj v trovách konania, a to najmä trovách právneho zastúpenia, ktorých suma môže niekoľkonásobne prevýšiť dlžnú sumu, ktorú by v konečnom dôsledku museli uhradiť žalovaní. Navyiac pri právnych úkonoch žalobca využíva jeden formulár, ktorý môže byť pre spotrebiteľa mätúci. Preto súd poskytol ochranu spotrebiteľom a nárok žalobcu odporujúci dobrým mravom zamietol. Úkon uznania považuje za absolútne neplatný.

O trovách konania účastníkov bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a neúspešnému žalobcovi nebola priznaná náhrada trov konania. Žalovaným trovy súd nepriznal, pretože títo sa zriekli práva na náhradu trov konania.

Proti rozsudku okresného súdu dal odvolanie žalobca cestou právneho zástupcu. Poukazuje na to, že podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník uznal písomne čo do dôvodu a výšky nárok, čím sa predlžuje premlčacia doba na ďalších 10 rokov. § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčacom dlhu, preto takéto uznanie nemožno stotožniť s paragrafovým znením Občianskeho zákonníka pri § 558, že ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. Uznáním práva podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa prerušuje plynutie pôvodnej premlčacej doby a začína plynúť nová desaťročná premlčacia doba. Samotná dohoda neobsahuje žiadne zložité či zavádzajúce právne formulácie. Nie je rozsiahla, takže je predpoklad, že žalovaní sa mohli oboznámiť s obsahom podrobne, pričom takúto dohodu podpisovali vo svojom bydlisku. Súhlas s dohodou o uznaní záväzku a splátkach podpísali slobodne, vedomí si svojich záväzkov. Nie je možné uzatváranie takejto dohody považovať za nekalú obchodnú praktiku zo strany veriteľa. Žalovaní sa rozhodli dohodu podpísať a uhrádzať pohľadávku v splátkach. Aj samotná ochrana spotrebiteľa má svoje medze, pričom súdy nemôžu ochraňovať ľahkomyseľnosť a nezodpovednosť spotrebiteľa (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 23Cdo/1201/2009). V čase podpisu dohody záväzkov žalovaných nebol premlčaný, kde súd konštatuje, že premlčacia doba mala uplynúť 22.10.2009, pričom uznanie bolo podpísané dňa 22.9.2009. Súd porušuje zásadu rovnosti účastníkov, keď neprímerane poskytuje ochranu spotrebiteľom so snahou úplného zbavenia zodpovednosti spotrebiteľa za plnenie svojich povinností, ktoré mu zo záväzkového vzťahu vyplývajú. Konanie žalovaných nemožno považovať za morálne a čestné a je absurdné, aby takémuto konaniu bola poskytnutá zo strany súdu ochrana. Navrhuje zmeniť rozhodnutie súdu prvého stupňa a návrhu žalobcu v celom rozsahu vyhovieť s tým, že uplatňuje si náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia, a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je vecne správne. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.) a k tomu dodáva:

Dňa 22.8.2005 došlo k uzavretiu Zmluvy o úvere medzi spoločnosťou TatraCredit, a.s., Kežmarok, a žalovaným v 1. rade ako dlžníkom na poskytnutie úveru na kúpu kuchynskej linky, kde celkový úver predstavuje čiastku 19.980,- Sk. Zo strany dlžníka bola zaplatená časť kúpnej ceny 540,- Sk a zvyšok mal byť vrátený v 36 mesačných splátkach po 540,- Sk. Pohľadávka z úveru bola postúpená na žalobcu Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 2.11.2007. Podľa prílohy č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok (č.l. 16 spisu) došlo k vypovedaniu úverovej zmluvy 21.10.2006. Samotný návrh na začatie konania na súd bol podaný dňa 20.8.2012. Žalovaní v konaní vzniesli námietku premlčania, preto okresný súd posudzoval, či nárok žalobcu nie je premlčaný vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe (§ 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Pri právnom posúdení nároku žalobcu je potrebné vychádzať z § 497 Obchodného zákonníka, že zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Ak úver bol poskytnutý spotrebiteľovi - fyzickej osobe, ktorá úver nepoužije na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, potom úverový vzťah sa riadi osobitným zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Podľa § 2 písm. a/ tohto zákona, spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Veriteľom je potom právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a spotrebiteľom je fyzická osoba (§ 3 ods. 1, 2 zákona č. 258/2001 Z.z.). Preto okresný súd pri konštatovaní, že ide o spotrebiteľský úver, musel poskytovať spotrebiteľovi ochranu v duchu spotrebiteľských zmlúv upravených v § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je totiž každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. V tomto prípade žalovaný v 1. rade požadoval poskytnutie úveru na kúpu kuchynskej linky. Veriteľom bola akciová spoločnosť, ktorá poskytovala úver v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti. Preto pri vznesení námietky premlčania je potrebné vychádzať z ustanovení Občianskeho zákonníka, týkajúcich sa premlčania nároku. Platí tu všeobecná trojročná premlčacia doba (§ 101). Keďže úver bol poskytnutý naraz, ale splácanie malo byť v mesačných splátkach (36 splátok po 540,- Sk). Pri čiastočnom splatení úveru sa jednotlivé splátky posudzujú so samostatnou dobou premlčania. Podľa žalobcu k vypovedaniu úverovej zmluvy došlo dňa 21.10.2006 (č.l. 16 spisu). Potom nárok žalobcu by mal byť premlčaný

dňom 21.10.2009. Pravdepodobne pred týmto dátumom boli niektoré mesačné splátky premlčané, ak sa konštatuje 365 dní omeškania s úhradou splátok v tzv. prílohe č. 1 zmluvy o postúpení pohľadávok. Prvá neuhradená splátka sa uvádza 20.6.2006 a posledný dátum úhrady 18.8.2006. Žalobca ako postupník získal pohľadávku od právneho predchodcu veriteľa a dňa 22.9.2009 dal podpísať Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku. Podľa žalobcu došlo k uznaniu záväzku podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, čím sa premlčuje právo žalobcu za 10 rokov odo dňa, keď došlo k uznaniu záväzku. Preto podľa žalobcu nárok nie je premlčaný. Uzavretie takejto dohody súd považuje za nekalú obchodnú praktiku, odporujúcu dobrým mravom. Preto nepriznal účinnosť takémuto uznaniu záväzku a takéto uznanie považuje za neplatné. Súd vychádza z § 558 Občianskeho zákonníka, že uznanie dlhu znamená, že ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. Súd spochybňuje vedomosť žalovanej v 2. rade, ako aj samotného dlžníka, o tom, že uznali už premlčaný dlh.

Ak vychádzame z kontextu dohody o uzavretí splátkového kalendára, táto obsahuje niekoľko právnych záväzkov, jednak definuje zmluvné strany, potom určuje pristúpenie X. D. k dlhu podľa § 533 Občianskeho zákonníka, kde dlžník dohodne písomne s veriteľom, že splní za dlžníka jeho peňažný záväzok a stáva sa dlžníkom popri pôvodnom dlžníkovi a obaja dlžníci sú zaviazaní spoločne a nerozdielne, pričom sa predpokladá, že nie je tu daný súhlas dlžníka. Paradoxne, takúto zmluvu uzatvárajú ako dlžník, tak pristupujúci dlžník na jednom liste dohody o uzavretí splátkového kalendára. Ďalej sa vykonáva uznanie záväzku, ďalej sa uzatvára osobitná zmluva o splatení záväzku, teda splátkový kalendár, pričom v bode 3.1 sa uvádza, že osoby uvedené v bode 1.2 alebo 1.3 tejto dohody vyhlasujú, že majú vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Potom sa uzatvára rozhodcovská doložka. Dlžníci v bode 3.2 uvádzajú, že v prípade nesplácania svojho záväzku podľa vyššie dohodnutých splátok sa stáva splatný celý zvyšok pohľadávky, a to prvým dňom nasledujúcim po splatnosti prvej neuhradenej splátky. Dátum prvej splátky je 25.10.2009.

Podpísaním dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku sa vytvára situácia, keď na premlčaný dlh sa vytvárajú uznávacie prejavy s novými lehotami, čím dlžník predlžuje u veriteľa dobu na možnosť vymoženia pohľadávky z úverového vzťahu, kde už časť nároku žalobcu musela byť premlčaná. Samotné uznanie záväzku je formulované tak, že osoby uvedené v bode 1.2 alebo 1.3 tejto dohody uznávajú čo do právneho dôvodu a výšky záväzkov voči veriteľovi, takže nie je jasné, či touto uznávacou osobou je dlžník X. F. alebo či pristupujúca osoba k dlžníkovi X. D.. Obdobne aj v bode 3. Forma splatenia záväzku sa uvádza, že osoby uvedené v bode 1.2 alebo 1.3 tejto dohody vyhlasujú, že majú vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Takisto nie je jasné, ktorá z týchto osôb vyhlasuje, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. „Stratenie“ tzv. vedomosti o premlčaní dlhu v texte Forma splatenia záväzku, a to bodu 3 zmluvy, vytvára určité pochybnosti o tom, či dlžník, resp. pristupujúci dlžník mali vedomosť o tom, čo vlastne podpisujú. Či uzatvárajú zmluvu o uznaní záväzku alebo uzatvárajú zmluvu o splatení záväzku v splátkach, resp. že dávajú prehlásenie o tom, že majú vedomosť o premlčaní dlhu.

Samostatné právne úkony, a to pristúpenie k záväzku, uznanie záväzku, uzatvorenie splátkového kalendára, vedomosť o premlčaní dlhu, či uzavretie rozhodcovskej doložky, všetko urobené vo formulárovej zmluve, vytvárajú domnienku, že ako dlžníkovi, tak pristupujúcemu dlžníkovi nemusela byť známa vedomosť o všetkých právnych následkoch podpisu Dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku. Ak žalobca hovorí o tom, že uznanie záväzku podľa § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka nepredpokladá vedomosť o premlčaní dlhu, tak formulácia textu dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku skôr svedčí o tom, že bolo by to uznanie dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka, ktorý predpokladá vedomosť toho, kto písomne uzná dlh, že dlh je premlčaný. Vypočutí žalovaní pred súdom prvého stupňa jednoznačne tvrdili, že nedošlo k vysvetľovaniu obsahu záväzku, nič sa nehovorilo o premlčaní, len o povinnosti zaplatiť dlh s možnosťou tento dlh zaplatiť v splátkach. Preto aj okresný súd akceptoval námietku žalovaných, že nárok žalobcu je premlčaný a žalobu zamietol.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením okresného súdu (§ 219 ods. 2 O.s.p.), že takéto uzavretie dohôd o uznaní dlhu a splátkovom kalendári je určitou nekalou obchodnou praktikou, keď spotrebiteľia podpisujú dohody na formulároch, ktoré obsahujú viac právnych úkonov. Obsah povinností z týchto právnych úkonov nemusel byť dlžníkovi, či pristupujúcemu dlžníkovi známy, a,

naviac, s takýmto dôsledkom, že sa predlžuje vymožitelnosť práva pre veriteľa na ďalších 10 rokov. Preto aj odvolací súd je povinný poskytovať ochranu spotrebiteľovi a podľa § 52 a nasl. prihliada na to, či spotrebiteľské zmluvy neobsahujú neprijateľné podmienky, v danom prípade aj dohody o uznaní premlčaného záväzku, resp. splácaní premlčaného záväzku v splátkach, resp. pristupovanie nového dlžníka k premlčanému záväzku pôvodného dlžníka z úverovej zmluvy. Odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne, pokiaľ nárok žalobcu zamietol ako nárok premlčaný vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe. Podľa výpovede zmluvy dňom 22.10.2006 začala plynúť všeobecná trojročná premlčacia doba, ale žalobca uplatnil právo až dňa 20.8.2012 po uplynutí všeobecnej premlčacej doby 21.9.2009. Keďže žalovaní vzniesli námietku premlčania, súd na túto námietku prihliadol (§ 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Keď sa dlžník premlčania dovolá, nie je možné premlčané právo veriteľovi priznať. Preto krajský súd potvrdzuje rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne.

Pokiaľ žalobca poukazuje na to, že súdy poskytli spotrebiteľom neoprávnenú výhodu a kryjú tak ľahkomyselnosť a nezodpovednosť spotrebiteľa, je potrebné poukázať na to, že veriteľ využíva určitú právnu nevedomosť spotrebiteľov a vo formulárových zmluvách dáva podpisovať viac právnych úkonov a záväzkov, o význame ktorých podpisujúca osoba nemusí mať vedomosť. Najmä nemusí mať vedomosť o dôsledkoch pre podpisujúcu osobu, pri predĺžení vymoženía pohľadávky veriteľom o ďalších 10 rokov. Preto je potrebné posúdiť aj druhú stránku konania žalobcu ako veriteľa, ktorý nedostatočne vysvetlil pred podpisom dohody, obsah tejto dohody tretej osobe, čo je samozrejme, pretože vždy je výhodou pre veriteľa mať dlhšiu dobu na uplatnenie práv proti dlžníkovi, ako by riešil tú situáciu, že od postúpenia pohľadávky v roku 2007 začal vymáhať pohľadávky až po dvoch rokoch, prakticky mesiac pred premlčaním pohľadávky. Odvolací súd nespochybňuje právo veriteľa na vymoženie pohľadávky pred lehotou splatnosti, ale celú situáciu podpisovania dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku nemôže súd riešiť len formalisticky. Musí posudzovať aj okolnosti uzavretia takejto dohody, prípadne motívy uzavretia tejto dohody a vyvodiť z toho závery. Závery musia byť v prospech spotrebiteľa v duchu povinnosti súdov ochraňovať spotrebiteľa pri spotrebiteľských zmluvách podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, aby spotrebiteľ nebol dotlačený do neprijateľných zmluvných podmienok, znevýhodňujúcich spotrebiteľa v jeho právach a povinnostiach. Preto odvolací súd potvrdzuje rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správne.

Odvolací súd potvrdzuje rozsudok súdu prvého stupňa aj vo výroku o náhrade trov konania medzi účastníkmi, nakoľko o nich bolo rozhodnuté správne. Neúspešný účastník nemá právo na náhradu trov konania, pričom žalovaným pred súdom prvého stupňa trovy nevznikli. Rozhodnutie súdu prvého je správne, ak úspešným žalovaným nebola priznaná náhrada trov konania (§ 142 ods. 1 O.s.p.).

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Úspešným žalovaným nebola priznaná náhrada trov odvolacieho konania, nakoľko žalovaným v odvolacom konaní trovy nevznikli. Neúspešný žalobca nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

#### **Poučenie:**

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.